

**«Διότι, όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι η καρδιά σας» (Λκ 12,34)**

Αυτή η διδασκαλία του Ιησού καταγράφεται από τον ευαγγελιστή Λουκά, ο οποίος τον παρουσιάζει, μαζί με τους μαθητές του, στο δρόμο προς την Ιερουσαλήμ, για το Πάσχα του θανάτου και της ανάστασής του. Κατά την πορεία, τους μιλάει αποκαλώντας τους «μικρό ποίμνιο» και τους εμπιστεύεται αυτό που ο ίδιος κουβαλάει στην καρδιά του, τις βαθιές διαθέσεις της ψυχής του. Ανάμεσα σ' αυτές είναι η αποδέσμευση από τα γήινα αγαθά, η εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Πατέρα και η εσωτερική επαγρύπνηση, η ζωηρή προσδοκία της Βασιλείας του Θεού.

Στα προηγούμενα εδάφια, ο Ιησούς τους ενθαρρύνει να τα αφήσουν όλα πίσω τους, ακόμη και την προσωπική ζωή τους και να μην ανησυχούν για τις υλικές ανάγκες, επειδή ο Πατέρας γνωρίζει τι χρειάζονται. Αντίθετα, τους καλεί να αναζητήσουν τη Βασιλεία του Θεού, ενθαρρύνοντάς τους να αποκτήσουν ένα «θησαυρό σίγουρο στον ουρανό». Φυσικά, ο Ιησούς δεν μας παροτρύνει να μένουμε παθητικοί ως προς τα γήινα πράγματα ή να συμπεριφερόμαστε ανεύθυνα στην εργασία μας. Η πρόθεσή του είναι να μας απαλλάξει από το άγχος, την ανησυχία και τον φόβο μας.

**«Διότι, όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι η καρδιά σας»**

Η «καρδιά» εδώ αναφέρεται ως το σημείο αναφοράς του ατόμου, που δίνει νόημα σε ό,τι αυτός βιώνει. Είναι το κέντρο της ειλικρίνειας, που δεν μπορεί κανείς να εξαπατήσει ή να υποκριθεί. Δείχνει, συνήθως τις πραγματικές προθέσεις ενός ατόμου, αυτό που πραγματικά σκέφτεται, πιστεύει και θέλει. Ο «θησαυρός» είναι αυτό που έχει τη μεγαλύτερη αξία στα μάτια μας και επομένως η προτεραιότητά μας, είναι αυτό που πιστεύουμε, που δίνει σιγουριά στο παρόν και στο μέλλον.

«Σήμερα», λέει ο Πάπας Φραγκίσκος, «τα πάντα αγοράζονται και πληρώνονται και φαίνεται ότι η ίδια η έννοια της αξιοπρέπειας εξαρτάται από το τι αποκτάται με τη δύναμη του χρήματος. Δεν κάνουμε τίποτα άλλο από το να συσσωρεύουμε, να καταναλώνουμε και να αποπροσανατολιζόμαστε, εγκλωβισμένοι σε ένα εξευτελιστικό σύστημα που δεν μας επιτρέπει να κοιτάξουμε πιο πέρα από τις άμεσες ανάγκες μας». Αλλά, στα κατάβαθα κάθε γυναίκας και κάθε άνδρα, υπάρχει μια πιεστική αναζήτηση για αυτή την αληθινή ευτυχία που δεν απογοητεύει, που κανένα υλικό αγαθό δεν μπορεί να ικανοποιήσει.

Η Chiara Lubich έγραψε: «Ναι, υπάρχει αυτό που ψάχνεις: στην καρδιά σου υπάρχει μια επιθυμία διαρκής και αθάνατη, μια ελπίδα που δεν πεθαίνει, μια πίστη που διαπερνάει τα σκοτάδια του θανάτου και που είναι φως για όσους πιστεύουν: δεν είναι για το τίποτα που ελπίζεις, που πιστεύεις! Δεν είναι για το τίποτα! Ελπίζεις, πιστεύεις για να Αγαπάς».

**«Διότι, όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι η καρδιά σας»**

Αυτός ο Λόγος μας καλεί να εξετάσουμε τη συνείδησή μας: Ποιος είναι ο θησαυρός μου, η πραγματικότητα που θεωρώ πιο πολύτιμη; Μπορεί να έχει διαφορετικές μορφές, από την οικονομική κατάσταση μέχρι τη φήμη, την επιτυχία και τη δύναμη. Η εμπειρία μας λέει ότι πρέπει να επαναφέρουμε συνεχώς τον εαυτό μας στην πραγματική ζωή, αυτή που δεν περνάει, την ριζοσπαστική και απαιτητική της ευαγγελικής αγάπης: «Δεν αρκεί για έναν χριστιανό να είναι καλός, φιλεύσπλαχνος, ταπεινός, ευγενικός, υπομονετικός. Πρέπει να έχει για τους αδελφούς και τις αδελφές του την αγάπη που μας δίδαξε ο Ιησούς. Γιατί η αγάπη δεν είναι μια πρόθεση να προσφέρω τη ζωή. Είναι να δώσω τη ζωή.

Καθέναν και καθεμιά που συναντάμε στην καθημερινότητά μας (στην οικογένεια, στη δουλειά, παντού), πρέπει να τους αγαπάμε με αυτό το μέτρο. Με αυτόν τον τρόπο, δεν ζούμε σκεπτόμενοι τον εαυτό μας, αλλά σκεπτόμενοι τους άλλους και βιώνοντας την πραγματική ελευθερία.

Επιμέλεια: Οικουμενική διεθνής ομάδα  
του Λόγου της Ζωής